

Dansk Flygtningehjælp

Borgergade 10, 3. sal
Postboks 53
1002 København K

Den 16. maj 1997

Indenrigsministeriet og
Folketingets Retsudvalg

Vedr. Indenrigsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 4 af 7. maj 1997 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende lovforslag nr. L 222 om ændring af udlændingeloven (Schengen-konventionen m.v.)

Ved skrivelse af 15. maj 1997 har Indenrigsministeriet fremsendt ovennævnte besvarelse til Folketingets Retsudvalg.

I Dansk Flygtningehjælps skrivelse af 7. maj 1997 gjorde vi opmærksom på muligheden for, at vi ville fremkomme med supplerende kommentar til lovforslaget. Indenrigsministeriets besvarelse af 15. maj 1997 til Retsudvalget giver os anledning hertil. I det følgende skal vi derfor præcisere og uddybe en del af de kommentarer, Flygtningehjælpen fremsatte i vores høringsskrivelse af 7. maj 1997.

Ad 1. Indledning

Dansk Flygtningehjælp er opmærksom på, at lovforslag nr. L 222 tilsigter at gennemføre nødvendige ændringer af udlændingeloven som følge af Danmarks tiltrædelse af Schengen-konventionen. Da der imidlertid er tale om et lovforslag, der har til hensigt at implementere dele af konventionen, synes det centralt tillige generelt at kommentere dele af konventionsteksten og Schengen-samarbejdet. Der skal i den forbindelse gøres opmærksom på, at Flygtningehjælpen ikke tidligere har haft anledning til at fremsætte kommentarer til Schengen-konventionens indhold.

De *generelle* betragtninger som Flygtningehjælpen har anført i vores høringsskrivelse, finder vi vigtige i forbindelse med vedtagelsen af en række af lovforslagets konkrete bestemmelser.

Dansk Flygtningehjælp finder det eksempelvis væsentligt at fremhæve betydningen af, at der på europæisk plan i forhold til asyl- og flygtningespørgsmål tilstræbes en harmonisering på basis af højest mulige fællesnævner.

De manglende fælles asylretlige regler sammenholdt med, at Schengen-konventionen kun

omfatter konventionsflygtninge kan skabe problemer for det meget store antal de facto-flygtninge i Europa, som i den ene eller anden form findes i alle europæiske lande, men med yderst forskellig retlig status; strækkende sig fra det retligt regulerede danske de facto begreb over såkaldt »tålt ophold« til accept af, at personer forbliver illegalt i landet efter afslag på en asylansøgning. En asylansøger, der ville kunne opnå enten konventions- eller de facto-status i ét land, kan meget vel risikere at blive overført til et andet land, hvor pågældende efter endt sagsbehandling ikke opnår nogen form for opholdstilladelse.

Disse overordnede synspunkter må anses for relevante i forhold til lovforslagets § 7, stk. 2, 2. pkt., hvorefter en ansøgning om de facto-status automatisk skal anses som en samtidig ansøgning om konventions-status. Endvidere finder vi disse betragtninger vigtige i forbindelse med lovforslagets § 7, stk. 4, 2. pkt., efter hvilken asylansøgere, der opholder sig i et andet Schengen-land, ikke vil kunne indgive ansøgning om asyl i Danmark via en dansk repræsentation i opholdslandet. Derudover har de betydning for lovforslagets § 48 c, der vedrører spørgsmålet om, i hvilke tilfælde Danmark kan træffe særskilt beslutning om, at en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 skal behandles her i landet.

Som en generel bemærkning har Dansk Flygtningehjælp tillige anført, at Schengen-samarbejdet er præget af manglende gennemsigtighed og demokratisk kontrol. Den lukkede, der hersker i arbejdet, omfatter blandt andet Eksekutiv-komitéens arbejde og dermed også, hvorledes medlemslandene påtænker konventionens bestemmelser anvendt. Det skal i den forbindelse foreslås, at man i Dan-